

Некако у исто време кад се појавила вест о могућности хитног укидања безвизног режима у случају повећања броја азиланата, одржана је промоција књиге о настанку британске обавештајне службе MI6 [\[1\]](#). Тако смо, три године након објављивања оригинала, сазнали да је Тито тражио азил од швајцарске владе, у време сукоба са Стаљином 1948. Онако, превентивно и унапред, злу не требало. Шта год ми мислили о томе, из угла швајцарских власти, у случају совјетске интервенције на Југославију, тај захтев би био оправдан. Да су совјети тад окупирали Југославију, живот Јосипа Броза био би угрожен, и имао би право на поштено разматрање захтева за визу

Данашњи азиланти из Србије су другачији. Свима је ваљда јасно да ту не постоје оправдани захтеви, јер нема политичког прогона, што би требало да буде основа за тражење азила. Свако има право да тражи азил, то је регулисано и Општом декларацијом о правима човека, али се подразумева да тај човек тражи азил због неког реалног разлога. Али то изгледа домаћим, несуђеним, азилантима нико није објаснио. Подносиоци захтева за азил су углавном Роми и Албанци, који су привучени бесплатним смештајем и, у неким случајевима, не тако малим џепарцем. Неки од њих желе да бесплатно преживе пар месеци у некој европској земљи, али неки и заиста верују да имају право на азил. Како би они разумели то, кад неки од њихових представника у политичком систему Србије то не разумеју. На округлом столу у Врању, крајем прошле године, представници Рома из 13 општина нису прихватили став да су они који су у Европи тражили азил, лажни азиланти. Председник Савеза друштва Рома каже да „изузетно тешка економска ситуација највише погађа управо Роме, а на другој страни имамо став земаља западне Европе да нам се забрани улазак у њихове земље“. Заменик директора Канцеларије за људска и мањинска права се пита „како неко ко нема основне услове за нормалан живот може бити лажни азилант?“ [\[2\]](#).

Прави и лажни азиланти

Пише: Зоран Грбић
уторак, 17 септембар 2013 12:02

